

PRORUBKY - červenec 2018

OZVĚNY Z DRAČÍ SLUJE

PRORUBKY - červenec 2018

Co se ozývá večerem ve stínu asijského draka:

1) BARBORA PÍŠE Z TÁBORA	ANDĚL	19)
2) OBLUDA	BARBORA PÍŠE Z TÁBORA	1)
3) ZLATOKOP TOM	BYLY KRÁSNÝ NAŠE PLÁNY	8)
4) ÚDOLÍ KRÁSNÝCH ŽAB	CO BYLO DÁL	10)
5) DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY	CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU	17)
6) DOKUD SE ZPÍVÁ	ČERVENÁ ŘEKA	15)
7) ČŮREJ SEM A ČŮREJ TAM	ČŮREJ SEM A ČŮREJ TAM	7)
8) BYLY KRÁSNÝ NAŠE PLÁNY	DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY	5)
9) TABÁČEK	DOKUD SE ZPÍVÁ	6)
10) CO BYLO DÁL	HUČKA	14)
11) O MAKIBA WA MIDORI	LEZE, LEZE	14)
12) PRACHOVSKÉ SKÁLY	NESTŮJ A POJĎ	20)
13) TY A JÁ	OBLUDA	2)
14) LEZE, LEZE	OKOŘ	20)
14) HUČKA	O MAKIBA WA MIDORI	11)
15) RENÉ, JÁ A RUDOLF	PRACHOVSKÉ SKÁLY	12)
15) ČERVENÁ ŘEKA	RENÉ, JÁ A RUDOLF	15)
16) ZAZDĚNÍ MILENCI	TABÁČEK	9)
17) CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU	TY A JÁ	13)
18) ZABILI, ZABILI	ÚDOLÍ KRÁSNÝCH ŽAB	4)
19) ANDĚL	ZABILI, ZABILI	18)
20) NESTŮJ A POJĎ	ZAZDĚNÍ MILENCI	16)
20) OKOŘ	ZLATOKOP TOM	3)

Prorubské 26. letní zpívání a zívání,
zmizelého draka vytrvalé hledání...

Veškeré informace, fotky, kroniku, písničky a hlášky
z našich táborů hledejte na webových stránkách

www.mrmaci.com

OBLUDA (Samson a jeho parta)

Jó 200 nás tam bylo na brize do Číny
a furt se jenom pilo až tuhly ledviny
a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz
křik plavčík na stožáru a hlásek se mu třás

Já tady nebudu já vidím vobludu já vodsad' pryč puďu jímá mě strach
chyťte tu vobludu sežere palubu - tohle je vo hubu achich och ach

Má ocas dvě stě sáhů a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým

Já tady nebudu...

Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu
zapomněl, že ho v záři prochlastal v Kantonu
když uviděl tu bídu hned zpotil se jak myš
poklekl ke komínu pěl: K tobě Bóže blíž

Já tady nebudu...

Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha
zalehl u zábradlí a házel flaškama
když na vobludě bouchl kanystr vod džinu
tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu

Já tady nebudu...

Tři stěžně rozlámala na naší kocábce
však ztuhla jako skála když čuchla k
pak démon alkoholu ji srazil v oceán
my slezli zase dolů a chlastali jsme dál

MIMOVĚA ZAMITLOVANĀ

ANDĚL (Karel Kryl)

Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, rozlámali mu křídla
díval se na mne oddaně, já měl jsem trochu trému
tak vtiskl jsem mu do dlaně krabičku od parfému

A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine

Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky
debatující o bohu a hraní na vojáky
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat

A proto...

Když novinky mi sděloval
u okna do ložnice
já křídla jsem mu ukoval
z mosazný nábojnice
a tak jsem pozbyl anděla,
on oknem uletěl mi
však přítel prý mi udělá
novýho z mojí helmy

A proto...

TĀBOROVĀ
KTLASTIKĀ

NESTŮJ A POJDĚ (z filmu Páni kluci)

Nestůj a pojd', nestůj a pojd', nestůj a pojd',
my jsme ti tři jak se patří, nápadů studánka
Nestůj a pojd', nestůj a pojd', nestůj a pojd',
čeká nás štěstí a sláva, tak, jako v čítankách

Ať naše vlajka vlaje dál, dál, dál,
všem holkám zprávu dá, že vyplujem v dál
a poplujem dál - on, ty a já
Nestůj a pojd', nestůj a pojd', nestůj a pojd',
za všemi poklady světa, které nás čekají

Ať naše vlajka vlaje dál, dál, dál,
všem holkám zprávu dá, že vyplujem v dál
a poplujem dál - on, ty a já
Nestůj a pojd', nestůj a pojd', nestůj a pojd',
za všemi poklady světa, které nás čekají

OKOŘ (táborová klasika)

Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, roubená je stromama
když jdu po ní v létě samotný na světě, sotva pletu nohama
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad
tam zapadli trempí, hladoví sešlí, začli sobě notovat:

Na hradě Okoři světla už nehoří, Bílá paní šla už dávno spát
ta měla ve zvyku, podle svého budíku, o půlnoci chodit strašit
od těch dob, co jsou tam trempové, nesmí z hradu pryč
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč

Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes', nikdo nebyl dopaden
šerif hrál celou noc mariáš s Bílou paní v kostnici
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, vykloubil si sanici
20

KLASIKA
TÁBOROVA

BARBORA PÍŠE Z TÁBORA (Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř)

Maminko, tatínku, posílám vám vzpomínku
z letního tábora, jistě víte, že vám píše vaše dcera Barbora.
Strava se nedá jíst, dneska byl jen zelný list.
Polívka studená, co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že budou různé soutěže,
slíbili bojovku, pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku.
Štefan, hlavní vedoucí, chodí s naší vedoucí,
která je příšera, scházejí se, líbají se u totemu za šera.

Proč jsem se nenarodila o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila se Štefanem, co říká si Steve.
Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nesmělý, líbej mě, Steve.

Závěrem dopisu ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí.
Když běží po lese, všechno na ní třese se.
Užívá make-upu, co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila...

P.S. je tady ještě: Pošlete dvě tři sta, jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku, máme v plánu zastavit se v Jitexovém středisku.
Když jsme se koupali, všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív?

KLASIKA
TÁBOROVA

ÚDOLÍ KRÁSNÝCH ŽAB (z filmu Údolí krásných žab)

Kam se všichni těší, kdo to ví?
Já to vím a ty to znáš.
Tam, kde čeká tábor stanový,
ten přítel náš, ten přítel váš.

FILMOVÝ
HIT

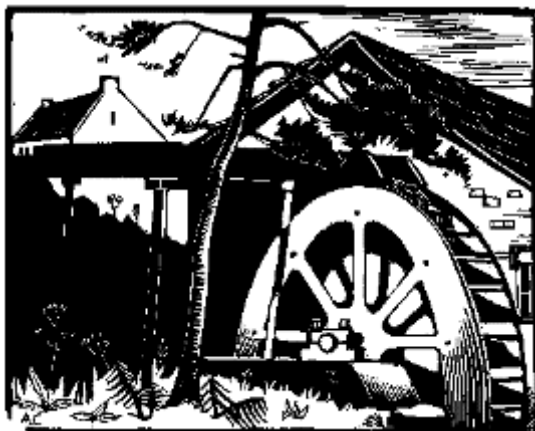
Tam v dáli u starého mlýna teče řeka líná,
v měkké trávě záda nebolí,
tam hukot jezu a zpěv žabí láká nás a vábí,
tam je naše krásné údolí.

Naši chlapci tábor postaví,
jak žítí v něm si poradí.
Ožije i náhon bublavý
o šťastný smích i o mládí.

Tam v dáli u starého mlýna...

Přijdou chvíle her i soutěží,
kdo první byl, kdo poslední?
O to přece vůbec neběží,
chcem svorně žít
jedenáct dní.

Tam v dáli u starého mlýna...

CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU (Jiří Šlitr)

Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu,
Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu.
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým,
To koukáte, to koukáte, to jsem měl dnes k obědu.

pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu - to koukáte...

kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou - to koukáte...

sám jsem si za pecí zadělal telecí - to koukáte...

škubánky maštěný baštil jsem jak praštěný - to koukáte...

uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu,
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
buchtičky se šódó, zapíjel jsem je vodó,
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
pirožku, blinčiky, kartofěly, svinčíky,
co je moc, to je moc, syrečky from Olomóc,
na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
špenátovou konzervu, teďka všechno rozervu,
vařené bravčové, zožrali ho bačové,
žincica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
koprovou vode dna dala tetka hodná,
zaječí pysky zapíjel jsem whisky
kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků,
kuřata smažený, ale už bez Mařeny.

To koukáte, to koukáte, to jsem měl dnes k obědu!

TO SE NEDÁ NAUČIT...

ZABILI (z muzikálu Balada pro banditu)

Zabili, zabili, chlapa z Koločavy,
řekněte, hrobaři, kde je pochovaný

Bylo tu, není tu, havrani na plotu
bylo víno v sudě, teď tam voda bude, není, není tu

Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali

Bylo tu, není tu...

Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají

Bylo tu, není tu...

Kráká starý havran,
krákat nepřestane,
dokud v Koločavě
živý chlap zůstane

živý chlap zůstane.... na na na na na na

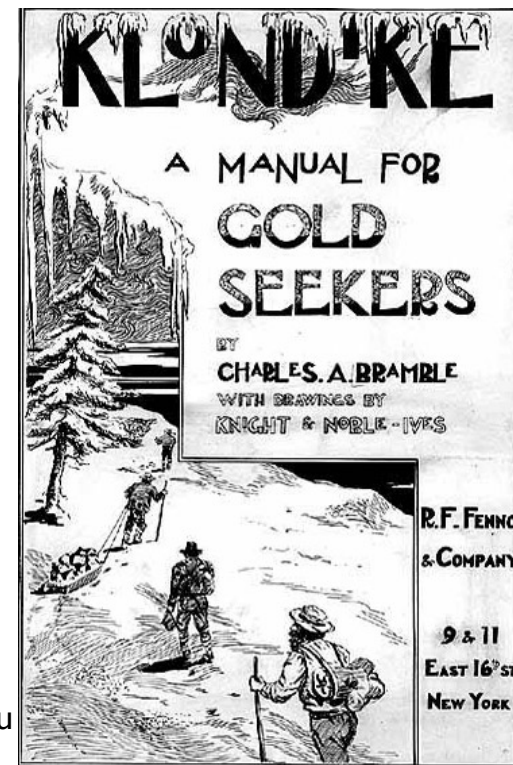
ZLATOKOP TOM (country klasika)

Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,
že má se něco stát,
a že byl kluk jak jedle, tak rozhodnul se hnedle
a odjel na západ.
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu,
mimoto prut a červy, do torny dal konzervy a jel zlato vyhledat.

Ty jsi to moje zlato,
které mám tak rád,
jen ty mi stojíš za to
život pro tě dát.
Bez tebe zlato nic není,
jen ty jsi to moje
hať a pať a potěšení,
zkrátka a dobře
ty jsi to moje zlato,
zlato kočičí.

Tom říkal, že je zlatokop
o zlato ani nazakop,
neví jak vypadá.
A jak tak dlouho kopal,
tak dostal na to dopal,
přešla ho nálada.
Sebral si svoji kytaru,
dal si nalejt whisky v brandy v baru
a za poslední káču
svý holce koupil sváču a pak ji sežral sám

R. Ty jsi to moje zlato...

DOKUD SE ZPÍVÁ (Jarek Nohavica)

Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,
svatý Medard, můj patron, tluče si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. hóhó

že dokud se zpívá ještě se neumřelo

RENÉ, JÁ A RUDOLF (Jiří Schelinger)

Nedělní odpoledne stane se pro mnohé chvílí volna,
někdo si běhá jen tak po lese jiný zas chodí zvolna.
My však neznáme rozkoš oddychu a sportujeme v houfu,
nikde nejmenší známky po břichu my propadli jsme golfu.

René, já a Rudolf chodíváme na golf...

Nedělní odpoledne stane se pro mnohé chvílí nuda,
někdo to pomýšlení nesnese a tak jde válet sudy.
Věřte, že nás už vůbec nevábí ve tvářích dívek důlky,
můžou mít vlasy jako hedvábí nám stačí řádné hůlky.

René, já a Rudolf chodíváme na golf...
Major, já a Mimo nepijeme limo...

ČERVENÁ ŘEKA

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí, koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí, já ho znám, srdce má dřevý,
ale já ho chci mít, mně se líbí, bez něj žít už mě dál nebaví.

Často k nám jezdivá s kytkou růží, nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží, bitej pás, na něm pár pistolí.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří, kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří, srdce blíž Červený řeky mám.

Když je tma a jdu spát, noc je černá, hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná, dokud sám se zas k nám nevrátí.

ZAŽDĚNÍ MILENCI (Demophobia)

Stalo se v Plzni v 16. století v takovém klášteře, kterej už není
že dorazil z dálky mnich, prej to byl Španěl
krásnej i urostlej a patřičně hrdej

Boty si ochodil, boty si neochodil... boty si nemoh ochodit,
protože měly tvrdou podrážku
Jemu to vadilo, jemu to nevadilo... jemu to nemohlo vadit,
protože mu to bylo úplně šumafuk Lajlajlaj...

Zanedlouho za ním přijel další krajánek, údajně příbuznej - oni mu to věřili
Španělsky řek: „Dejte mi komůrku vedle bratrance, já budu klidnej.“

Byl to příbuznej, nebyl to příbuznej... on to nemoh bejt příbuznej
to ale nikdo nevěděl
Dali mu komůrku, nedali mu komůrku... oni mu tu komůrku nakonec dali
v dobré víře Lajlajlaj...

A z toho příbuzného se vyklubalo něco strašlivého
ne žádná obluda, jenom smutná dívka, co nástrah se nebála,
šla za milým do kláštera, za muže se strojila, nebylo to stejně nic platný

Oni se milovali, oni se nemilovali... oni se nemohli milovat
protože to nebylo dovolený
Mniši je zabili, mniši je nezabili.. mniši je nemohli zabít
nebyli na to stavěný Lajlajlaj...

Tak vyrazili do ulic za zedníkem Šimicem
„Šimici pojď nám ukázat, jak se zed' staví.“
v jedné tajné chodbě je potom zazdili, ona vřískala, on byl klidnej

Mniši byli rádi, mniši nebyli rádi... mniši museli bejt rádi
a ještě se naučili míchat maltu
Oni tam straší, oni tam nestraší... oni tam musí strašit...
protože je to jenom pověst Lajlajlaj...

DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY (Olympic)

Vymyslel jsem spoustu nápadů, ať
co podporujou hloupou náladu, ať
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu
v noci chodit strašit do hradu

Dám si dvoje housle pod bradu, ať
v bílý plachtě chodím pozadu, ať
úplně melancholicky s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu

Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc
má drahá dej mi víc své lásky, ať
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic
já chci jen pohladit tvé vlásy, ať

Nejlepší z těch divnejch nápadů, ať
mí dokonale zvednul náladu, ať
natrhám ti sedmikrásy, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů

Má drahá dej mi víc...

Hučka (country klasika)

Hučku svou na pozdrav smekám světla vlaku vidím plát
tak na svůj nárazník čekám už jsem tě měl akorát
zejtra ráno, až se vzbudíš zjistíš že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul půlnočním expresem

/: Za chvíli už budu v dáli za chvíli mi bude fajn
o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn :/

Nejdřív zní vlakovej zvonec pak píšťala je mi hej
konečně vím že je konec naší lásky tutovej
z kapsy tahám harmoniku tuláckej song budu hrát
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát

Leze, leze (Semtex)

Hody, hody, doprovody, já jsem malý zajíček
utíkal jsem podle vody, nesu pytel vajíček - Pec nám zase spadla (3x)
Leze, leze po železe, nedá pokoj áááááááá
Než tam vleze, v leže leze, popoleze áááááááá

Halí belí, koně v zelí a hříbátka v petrželi
Belí, halí, máš to malý a hříbatka ne
Prší, prší jen se leje, kam koníčky pojedeme
Pojedeme na luka až kukačka zakuká - Pec nám zase spadla (3x)

Leze, leze po železe, nedá pokoj áááááááá
Než tam vleze, v leže leze, popoleze áááááááá
Leze, leze po železe, nedá pokoj áááááááá
Než tam vleze, v leže leze, popoleze áááááááá

Čůrej sem a čůrej tam (Kašpárek v rohlíku)

Čůrej sem a čůrej tam, čůrej jako velkej pán
Ve stoje i za běhu, žlutý srdce do sněhu
Každej se rád vyčůrá zadara i za bůra

Čůrej sem, sem, sem, čůrej dovnitř, čůrej ven
Řekni si, kam čůrat mám, já se ti tam vyčůrá
At' jseš s partou nebo sám čůrej sem a čůrej tam

At' jseš velkej nebo malej do sklenice vodu nalej
Ten, kdo hodně vody lemtá přečůrá i prezidenta
A když nevíš kudy kam

Čůrej doma, čůrej v metru (hlavně rychle, ještě dneska)
Jen nečůrej proti větru (skvělej výkon, všichni tleskej!)
Malý, ještě nevinný (dělej, tak čůrej sem)
Můžou čůrat do plíny (na plech pěkně s rámusem)
At' jseš s partou nebo sám (co je, zas nic, tak to vidím bledě)
Čůrej sem a čůrej tam (holky se maj, můžou vsedě)

At' jseš velkej nebo malej (kde je záchod, běžim tryskem)
Do sklenice vodu nalej (jindy v klidu jdu si s pískem)
Ten, kdo hodně vody lemtá (někdo radši pije limo)
Přečůrá i prezidenta (kdo moc mluví, čůrá mimo)
A když nevíš kudy kam (ty, co běhaj za maminkou)
Čůrej sem a čůrej tam (dávej bacha na prkýnko)

Čůraj Češi, čůraj Němci (čůráme, a to je daný)
Borky, trubky, vytlemenci (my jsme rádi vyčůraný)
Někdy kýbl, někdy deci (když se cejtíš jako v kleci)
Pro dnešek mám dobrej plán (pojd'me čůrat, sbal si věci)
Čůrat sem a čůrat tam

Byly krásný naše plány (Semtex)

Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.
Sweet home Alabama, samá dečka, samej krám
Sweet home Alabama, pořád stejná, přísahám

Když mě brali za vojáka, stříhali mne do hola,
vypadal jsem jako blbec jak vy všichni dokola
lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
ona zatím potají jediného v mysli má
Sweet home Alabama, samá dečka, samej krám
Sweet home Alabama, pořád stejná, přísahám

Děšť ti holka smáčel vlasy, z tvých očí zbyl prázdněj kruh
kde je zbytek tvojí krásy, to ví dneska jenom Bůh
Proč bychom se netěšili, když nám Pán Bůh zdraví dá
Proč bychom se netěšili, když nám Pán Bůh zdraví dá
Sweet home Alabama, samá dečka, samej krám
Sweet home Alabama, pořád stejná, přísahám

Sweet home Alabama, samá dečka, samej krám
Sweet home Alabama, pořád stejná, přísahám

SEMTEX FOREVER :-)

Ty a já (Kryštof)

Znám milion blyštivých měst, v nich milion dveří,
za nimi labyrinty cest, co mě lákají dál.
A nad tím vším ještě víc hvězd, chceš at' mě střeží,
abych se neztratil, abych se nenachytil.

Protože ty a já jsme jedno jen ze dvou částí,
protože ty a já jsme dvě křídla nad propastí.

A tak doufám, že to co mě i Tebe tak mrazí,
nejsou jen tři tečky na konci frází!
A tak doufám, že to co mě i Tebe tak mrazí,
nejsou jen tři tečky na konci frází!

Znám sto tisíc scénářů, v nich sto tisíc rolí
a uprostřed všech ta jediná, co bych chtěl hrát.
Je to ta, co jsi vepsala do snářů a co nás spojí,
co s ní každý den vstávám a večer jdu spát.

Protože Ty a já jsme jedno jen ze dvou částí,
protože Ty a já jsme dvě křídla nad propastí.

A tak doufám, že to co mě i Tebe tak mrazí,
nejsou jen tři tečky na konci frází!
A tak doufám, že to co mě i Tebe tak mrazí,
nejsou jen tři tečky na konci frází!

Co bylo dál? (Jelen + Jana Kirschner)

Někdy si říkám, jestli ještě znáš mé jméno,
a jak často na mě myslíš, když jdeš spát.
Na zítřek v televizi hlásí zataženo,
a v mé hlavě už tak bude napořád.

Život jde dál, láske, musíme si zvykat,
a není dobrý na té cestě zůstat sám,
pro jeden smutek nemá cenu stokrát vzlykat,
když má svět otevřenou náruč dokořán.

A co bylo dál, jenom vítr, po nebi se mraky honily.
A co bylo dál, jenom vítr, a stromy se až k zemi sklonyly.

V uších mi pořád zněly tvoje něžné věty,
a do vlasů ti sedal bílejší sníh,
z oblohy černý jak díra mezi světy,
se na mě snášel a studil na dlaních.

A co bylo dál, jenom vítr...

V tom baru nevěděli, že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž",
tys vešla dovnitř jak zhmožnění mé vize,
jako když do srdce mi někdo vrazí nůž...

A co bylo dál, jenom vítr...

O makiba wa midori / Ej lúčka (japonsko - česká lidová)

おお 牧場はみどり
草の海 風が吹くよ
おお 牧場はみどり
よくしげったものだ へい

雪がとけて 川となって
山をくだり 谷をはしる
野をよこぎり 畑うるおし
よびかけるよ わたしに

おお聞け 歌の声
若人らが歌うのか
おお聞け 歌の声
晴れた空のもと ホイ

おお仕事は愉快
山のように つみあげろ
おお仕事は愉快
みな冬のためだ ホイ

Ej lúčka, lúčka široká, roste na ní tráva, roste na ní tráva

Ej lúčka, lúčka široká, roste na ní tráva vysoká.

Oo makiba wa midori
Kusa no umi, kaze ga fukujo
Oo makiba wa midori
Joku sigetta monoda, hei!

Juki ga tokete, kawa to natte
Jama wo kudari, tani wo haširu
No wo jokogiri, hatake uruoši
Jobikakerujo, wataši ni

Oo kike utanokoe
Wakoudora ga utaunoka
Oo kike utanokoe
Hareta sora no moto, hoi!

Juki ga tokete...

Oo šigoto ha jukai
Jama no jouni tumiagero
Oo šigoto ha jukai
Mina fuju no tameda, hoi!

Juki ga tokete...

Prachovské skály (Ivan Mládek)

Zavři svoje oči, Hano, rozvázalo se ti lano,
padej trochu doprava, pod námi jde výprava,
buch! Tentokrát to dobře dopadlo,
zahrálas jen turistům hrozné divadlo.

Co bychom se báli na Prachovské skály, dudlaj, dudlaj, dá.
Do českého ráje cesta příjemná je, dudlaj, dudlaj, dá.
Horolezci, horolezkyně, horolezčata,
nelezte na skálu co je hodně špičatá.
Spadnete do písku a svou rodnou vísku nespatriíte více, dudlaj dá.

Je mi podezřelé Hano že ti povolilo lano.
Že jsi něco vypila? Málem jsi se zabila!
Ach! Příště než tě vezmu do věží,
foukneš si do balónku, on tě prověří.

Co bychom se báli...

- Polez, neboj se, nic to není. - Nepolezu, já se bojím.
- Neboj se, polez! - Nepolezu.
- Polez! - Nikdy.
- Polez, neboj se! - Ne, já bych spad'.
- Polez, prosím tě! - Nepolezu.

Horolezci, horolezkyně, horolezčata...

- Polez, prosím tě! - Tak dobře.
- No vidíš... - Áááááááááá no vidíš, a je po mně!

12

Tabáček (Chinaski)

Haló, kdo je tam, po zaznění tónu mi zanechte zprávy a buďte zdraví
haló, nejsem doma, no je to fakt bída volané číslo vám neodpovídá

Polevím z vysokejch otáček, pohoda, klídek a tabáček
půl dne noviny číst a pak cigáro, pohoda klídek leháro
nejspíš jsem jenom línej čím dál víc

Neřešte to pane, to je případ ztracenej
doufám jen, že z toho nejste vykolejenej
dám vám jednu dobrou radu k nezaplacení
neřešte to pane, tohle nemá řešení

Polevím z vysokejch otáček, pohoda, klídek a tabáček
vzpomínat na to co se událo, chci to tak mít nejmíň na stálo
nejspíš jsem jenom línej čím dál víc

Volané číslo je odpojené a bude odpojené žádný né, že né
volané číslo včetně mojí tváře vymažte ze svýho adresáře.
A pokuste se tvářit nešťastně všude se dočítám, že umřu předčasně
a taky vím, že obtěžuju okolí, čekám konec, zatím nic nebolí
Víceméně se to dobře vyvíjí život je návykovej a někdy zabíjí

Polevím z vysokejch otáček, pohoda, klídek a tabáček
vzpomínat na to co se událo, chci to tak mít nejmíň na stálo
nejspíš jsem jenom línej čím dál víc

Volané číslo je odpojené...

...život je návykovej a někdy...